

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 204)
økonomi- og finansministerråd
(Offentligt)

PØU, Alm. del - bilag 22
SAU, Alm. del - bilag 135
ERU, Alm. del - bilag 111

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg og deres stedfortrædere Bilag Journalnummer Kontor

1 400.C.2-0 N.1
23. november

1998

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 27. november 1998 - dagsordenspunkt rådsmøde (økonomi- og finansministre) den

1. december 1998 - fremsendes vedlagt Økonomiministeriets notat over de punkter, der forventes optaget på dagsordenen for rådsmødet.

Oversigt over aktuelle notater til mødet i Folketingets Europaudvalg den 27. november 1998 vedrørende ECOFIN den 1. december 1998

ECOFIN 1. december 1998

1. Beskatning Adfærdskodeks (erhvervsbeskatning)

- Interimsrapport fra adfærdskodeks-gruppen
- Rapport fra Kommissionen

- Meddelelse fra Kommissionen om statsstøtte Beskatning af opsparing, ekstern dimension Energibeskatning

Fremskridtsrapport til Det Europæiske Råd om skattepolitik Momskomite Punktafgiftsudvalget (Evt.) Standard momssats (Evt.) Rejsegodsbestemmelser, undtagelsesbestemmelser for Tyskland og Østrig

2. Forberedelse af tredje fase af ØMU Ekstern repræsentation Styrkelse af det internationale finansielle system Behov for statistisk information i ØMU Sammensætningen af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg Fastlæggelse af omregningskurserne mellem euroen og valutaerne i de medlemslande, der indfører euroen: Procedure og udkast til forordning

3. (Evt.) Gennemførelse af stabilitets- og vækstpagten Hollands stabilitetsprogram Danmarks konvergensprogram

4. Agenda 2000 Rapport til Det Europæiske Råd i Wien Finansforordning for Transeuropæiske Netværk (TEN)

5. Beskæftigelse Forberedelse af fællesmøde med arbejds- og socialministrene

=dG:\ECOFIN\011298\NSKA
10.kontor OEM0103

Notat til Folketingets Europaudvalg den 27. november 1998 vedr. ECOFIN den 1. december 1998

Dagsordenspunkt 1: Beskatning

- Adfærdskodeks (erhvervsbeskatning)

Den særlige adfærdskodeks-gruppe, som ECOFIN-Rådet har nedsat til at overvåge gennemførelsen af kodeksen, vil give en fremskridtsrapport til Rådet, ligesom Kommissionen vil fremsætte en rapport om kodeksen. Desuden vil Kommissionen give en meddelelse om statsstøtte.

Adfærdskodeks for erhvervsbeskatning EU-staterne vedtog den 1. december 1997 en adfærdskodeks for erhvervsbeskatning. Formålet er at imødegå skadelig skattekonkurrence, hvor en stat nedsætter sin erhvervsbeskatning for enkelte sektorer eller områder på en måde, så skattebegunstigelsen ikke medfører et provenutab af betydning for den

pågældende stat, men kan tiltrække udenlandske investeringer, og hvor ordningen har skadelige virkninger for andre stater.

Adfærdskodeksen medfører, at medlemsstaterne forpligter sig til ikke at indføre ny skatteordninger i strid med kodeksen og til at ophæve gældende ordninger i strid med kodeksen.

Rådet har nedsat en særlig adfærdskodeks-gruppe, der overvåger gennemførelsen af kodeksen.

ECOFIN godkendte den 9. marts 1998 en række Rådskonklusioner om etableringen af adfærdskodeks-gruppen og den 6. juli 1998, at gruppen kunne nedsætte en eller flere undergrupper til at foretage en første gennemgang af medlemsstaternes skatteordninger.

Fremskridtsrapport Formanden for gruppen vil give en rapport til Rådet om arbejdet i gruppen. Efter kodeksens punkt N skal Kommissionen hvert år også give Rådet en rapport om gennemførelsen af denne.

Kommissionen har udarbejdet en liste over medlemsstaternes skatteordninger, som kan falde inden for kodeksens anvendelsesområde. Adfærdskodeks-gruppen besluttede at inddele ordningerne i fem kategorier, nemlig intra group services, finansielle og off shore selskaber, andre sektor-specifikke ordninger, regionale ordninger og andre ordninger. Gruppen var enig om at give prioritet til ordninger i de to førstnævnte kategorier.

Adfærdskodeks-gruppen har herefter gennemført en foreløbig undersøgelse af disse ordninger, herunder udarbejdet en beskrivelse af ordningerne, samt påbegyndt en bedømmelse af ordningerne, set i forhold til de kriterier, som er opstillet i adfærdskodeksen for, hvornår en skattemæssig ordning i en medlemsstat kan anses for at have skadelig virkning for andre stater.

Gruppen vil fortsætte arbejdet, så den kan forelægge dens endelige rapport til ECOFIN i november 1999. Gruppen vil derfor forelægge en ny foreløbig rapport for ECOFIN i maj 1999.

Meddelelse om statsstøtte Det indgik også i adfærdskodeksen for erhvervsbeskatning, at Kommissionen påtog sig en streng anvendelse af statsstøttereglerne og bl.a. tage hensyn til de negative virkninger.

Kommissionen har udarbejdet en meddelelse om statsstøtte i form af skattebegunstigelse. Kommissionen omtaler heri kriterierne for dens politik med at tillade statsstøtte i særlige tilfælde, fx for at fremme den økonomiske udvikling i bestemte områder. Det understreges, at støtten skal stå i forhold til og være rettet mod de formål, som den skal opfylde. Hvis formålet er at støtte regional udvikling, vil etableringen af off shore centre normalt ikke yde tilfredsstillende støtte til den lokale økonomi. Hvis formålet er at opveje regionale handicaps, vil støtte være overflødig for aktiviteter, for hvilke transport omkostninger er uden betydning, som finansielle aktiviteter, der kan udnyttes til skatteomgåelse. Formålet skal også ses i en Fællesskabssammenhæng, og Kommissionen vil derfor også tage hensyn til negative virkninger i andre lande, især hvis de vil betyde et væsentligt provenutab.

Kommissionen vil på baggrund af de retningslinier, der er nævnt i meddelelsen, gennemgå både notificerede skatteordninger og skatteordninger, som illegalt er gennemført i medlemsstaterne.

Tidligere forelæggelse Adfærdskodeksen har tidligere været forelagt Europaudvalget, senest den 3. juli 1998.

Notat til mødet i Folketingets Europaudvalg den 27. november 1998 vedrørende ECOFIN den 1. december 1998
Dagsordenspunkt 1: Beskatning af opsparing - Ektern dimension

Under forhandlingerne om EUs skattepakke om adfærdskodeks og kapitalbeskatning m.v. lagde flere medlemslande vægt på, at EU på disse områder nåede til en forståelse med relevante tredjelande. Det skyldes, at en mere effektiv kapitalbeskatning i EU kan føre til skattebetingende kapitaloverførsler til disse tredjelande. For at mindske denne effekt var det en del af aftalen fra 1. december 1997, at der skal tages kontakt til tredjelande.

Kommissionen foreslår nu, at der indledes sonderinger med Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino samt måske USA og Japan med henblik på at få en aftale, der vil mindske flytningen af opsparing.

ECOFIN skal tage stilling til, hvornår kontakten med tredjelandene skal tages. Da forhandlingerne om direktivet stadig pågår, vil kontakterne til landene have form af sonderinger af mulighederne for at opnå fælles forståelse med henblik på en senere aftale.

Sagen om beskatning af opsparing har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg den 4. juni 1998.

Notat til Folketingets Europaudvalg den 27. november 1998 vedr. ECOFIN den 1. december 1998.

**Dagsordenspunkt 1: Beskatning
- Beskatning af energiprodukter**

Baggrund

Kommissionens forslag til et rammedirektiv for beskatning af energiprodukter af 17. marts 1997, kom (97) 30 har ikke været genstand for forhandlinger i finansgruppen siden slutningen af 1997, hvor der blev konstateret betydelig uenighed om såvel indholdet som behovet for direktivet. På det uformelle ECOFIN- møde den 26. september 1998 blev det besluttet, at finansgruppen skulle forelægge en situationsrapport til ECOFIN- Rådet den 1. december 1998.

Status

Indholdet af Kommissionens forslag fremgår af et grundnotat, som er fremsendt til Europaudvalget den 15. april 1997.

På rådsmødet forventes formandskabet at fremlægge en situationsrapport med henblik på, at få et mandat til at finansgruppen fortsætter arbejdet med behandlingen af direktivforslaget.

Rapporten, der endnu ikke er modtaget, forventes at indeholde en redegørelse om at der er et flertal for hovedprincippet i forslaget i direktivforslaget, herunder udvidelse af beskatningsområdet til at omfatte alle energiformer og en forhøjelse af de eksisterende minimumssatser for mineralolieprodukter. Der er dog et mindretal, som har haft problemer med såvel indholdet af forslaget som behovet for det.

Formandsskabet ønsker at få Rådet til at tage stilling til om der vil være udsigt til et resultat, hvis der kan findes en løsning på følgende centrale områder:

I. Lempelser for de energiintensive virksomheder. II. Lempelser af sociale årsager for andre produkter end mineralolier til privat brug. III. Nulsatser eller fleksible gennemførelsesfrister for nye produkter som f.eks. naturgas. IV. Særregler for visse medlemslande med hensyn til gennemførelsen af forhøjelsen af de eksisterende minimumssatser for mineralolie.

Det bemærkes, at der også vil være behov for løsninger på andre spørgsmål, der har været behandlet i finansgruppen.

Formandskabet vil formentlig derfor foreslå ECOFIN, at finansgruppen undersøger de nævnte spørgsmål med henblik på en ny situationsrapport i løbet af foråret 1999.

10. kontor =dG:\ECOFIN\011298\NSKFRSPO OEM0103

Notat til Folketingets Europaudvalg den 27. november 1998 vedr. ECOFIN den 1. december 1998

**Dagsordenspunkt 1: Beskatning
- Fremskridtsrapport til Det Europæiske Råd om skattepolitik (Adfærdskodeks mv.)**

På det Europæiske Råd's møde i Cardiff den 15.-16. juni 1998 konkluderede formandskabet følgende:

Det Europæiske Råd

I. bekræfter på ny sit ønske om at fremme skatteeffektivitet og eliminere skadelig skattekonkurrence. Det Europæiske Råd ser med tilfredshed på den nye Gruppe vedrørende en Adfærdskodeks for Erhvervsbeskatning og dens intention om at sende Rådet en foreløbig rapport inden årets udgang.

Der skal således afleveres en rapport til Det Europæiske Råd i Wien den 11.-12. december 1998.

Formandskabet vil benytte lejligheden til at give en lidt bredere statusrapport om ECOFIN's arbejde på skatteområdet. Det er derfor hensigten, at ECOFIN-Rådet skal afgive en statusrapport, der bl.a. indeholder spørgsmål såsom adfærdskodeks, den eksterne dimension af beskatning af opsparing samt energibeskatning.

Der foreligger dog på nuværende tidspunkt endnu ikke noget udkast til rapport.

5.kontorJ. nr. 5.97-221-4 =dG:\ECOFIN\011298\NSKMOK. OEM0103

**Dagsordenspunkt 1: Beskatning
- Forslag til ændring af momskomiteén**

Indledning

I 1997 fremsatte Kommissionen to forslag til ændring af henholdsvis bestemmelserne om Kommissionens punktafgiftskomiteé og Kommissionens momskomiteé (KOM(97)325).

Forslaget om punktafgiftskomiteén er færdigforhandlet på embedsmandsniveau. Forslaget om momskomiteén har det været sværere at samle enighed om. Dette skyldes, at det ikke har været muligt i samme omfang som på punktafgiftsområdet at udskille tekniske spørgsmål til komitéprocedure. Det østrigske formandskab er forholdsvis interesseret i momsforslaget, og har derfor prøvet at fremme det.

Kommissionens forslag

Efter Kommissionens forslag skal foranstaltninger, som er nødvendige for at gennemføre 6. momsdirektivs bestemmelser, med undtagelse af bestemmelserne om momssatserne, vedtages efter en komitéprocedure. Hermed vil momskomiteén overgå fra at være et rådgivende udvalg til et forskriftskomiteé. Kommissionen har foreslået den såkaldte procedure III a. Dette er af formandskabet dog ændret til procedure III b, jf. notatet om punktafgiftskomiteén, hvor denne procedure nærmere er beskrevet.

I præamblen til forslaget er det anført, at baggrunden for forslaget er, at der er et behov for en mere ensartet anvendelse af EU-lovgivningen, især for at undgå dobbeltbeskatning eller ingen beskatning. Kommissionen anfører endvidere, at momskomiteén i sin nye rolle også skal bistå Kommissionen i forbindelse med forslag om tekniske justeringer af det fælles momssystem af hensyn til hurtig teknologisk eller økonomisk udvikling, når Rådet eksplicit har uddelegeret sådanne spørgsmål.

Momskomiteén behandler i dag konkrete spørgsmål vedrørende fortolkning af direktivet. Komiteén vedtager retningslinier vedrørende de konkrete spørgsmål, som medlemslandene eller Kommissionen forelægger. Det fremgår af retningslinien, om der er enighed om retningslinien, eller om kun et flertal af landene har tilsluttet sig denne. Medlemslandene er ikke retligt bundet af retningslinierne.

Den juridiske tjeneste er blevet bedt om at undersøge, om artikel 99 i traktaten var til hinder for at vedtage visse bestemmelser med kvalificeret flertal. Rådets juridiske tjeneste er kommet til, at der ikke er noget til hinder for, at Rådet overlader visse nærmere fastsatte bestemmelser på et område til vedtagelse efter en forskriftsprocedure, uanset at der gælder enstemmighed på området.

Formandskabet har fremlagt et nyt kompromisforslag, som det lægges op til, at ECOFIN-Rådet skal tage stilling til den 1. december 1998 ved at besvare de nedenfor anførte spørgsmål.

Hensigten med spørgsmålene er at undersøge, om medlemslandene er parate til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger ved en komitéprocedure med kvalificeret flertal, hvis et medlemsland ligesom har en nødbremse over for forslag, der har særlig betydning for medlemslandet.

Spørgsmålene lyder som følger:

I. Kan De gå ind for, at der skal vedtages gennemførelsesforanstaltninger med kvalificeret flertal i et forskriftsudvalg, når det er nødvendigt for at undgå dobbeltbeskatning eller ingen beskatning? II. Anser De det for nødvendigt, at komitéproceduren ikke finder anvendelse, når forslaget vil have budgetmæssige konsekvenser for mindst ét medlemsland - med den forståelse, at Kommissionen i stedet for komitéprocedure fremsætter forslag til rådsdirektiv, når denne betingelse er opfyldt.

Forslaget ses ikke direkte at have lovgivningsmæssige eller provenumæssige konsekvenser.

Grundnotat blev den 3. oktober 1997 oversendt til Europaudvalget. Forslaget har ikke tidligere været drøftet i Europaudvalget.

J. nr. 6.97-242-3 =dG:\ECOFIN\011298\NSKPAKOM
6.kontor OEM0103

Dagsordenspunkt 1: Beskatning

- Ændring af Punktafgiftskomiteéns kompetence

1. Indledning

Kommissionen fremlagde den 27. juni 1997 et forslag til ændring af cirkulationsdirektivet, Dir 92/12/EØF og de såkaldte strukturdirektiver vedrørende tobak, alkoholholdige drikkevarer og mineralolier med henblik på at udvide Kommissionens beslutningsbeføjelser, jf. kom (97)326.

2. Baggrund

Det oprindelige forslag blev fremlagt som led i Kommissionens forsøg på at harmonisere fællesskabets punktafgiftssystem undtagen afgiftssatserne.

Målet er at sikre en mere ensartet fortolkning og anvendelse af fællesskabslovgivningen. Dette mål skulle opnås ved at udvide Kommissionens beføjelser til at træffe beslutninger med bistand fra Punktafgiftskomiteén. Denne komité skulle overgå fra at være en rådgivende komité til at være en forskriftskomité for mange flere spørgsmål end blot visse af de teknisk-administrative, det får forelagt i dag.

Som forskriftskomité vil komitéen, når Kommissionen forelægger et forslag skulle afgive en udtalelse inden for en vis frist. Denne udtalelse skal vedtages med kvalificeret flertal og ikke ved enstemmighed. Efter afgivelsen af udtalelsen vedtager Kommissionen forslaget, hvis dette er i overensstemmelse med udtalelsen. Er udtalelsen ikke i overensstemmelse med forslaget, eller er der ikke afgivet en udtalelse sendes forslaget til Rådet. Rådet kan herefter træffe en afgørelse med kvalificeret flertal. Har Rådet ikke handlet inden for en periode på 3 måneder efter forelæggelsen for Rådet, vedtager Kommissionen sit forslag, medmindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig mod de nævnte foranstaltninger. Ovennævnte beslutningsprocedure, som er en 3 B procedure, følger af cirkulationsdirektivets artikel 24.

Der var bred enighed blandt medlemslandene om, at dette forslag var for vidtgående, og at en udvidelse af Kommissionens beføjelser kun kan overvejes i enkelte konkret afgrænsede tilfælde i alene cirkulationsdirektivet. Så efter en række møder i Finansgruppen er der pr. 1. april 1998 fremlagt et kompromisforslag.

3. Indhold

Formandskabet har fremlagt et kompromisforslag, der opfylder et af de væsentlige krav stillet på møderne, nemlig at specificere de konkrete tilfælde, hvor Punktafgiftskomiteén skal have kompetence til at fastsætte de nærmere regler.

De kompetencer, der med de foreslåede ændringer i cirkulationsdirektivet lægges ud til Punktafgiftskomiteén, er alle af mindre teknisk art. Som et af de centrale områder overgår proceduren for udveksling af oplysninger vedrørende forsendelse af punktafgiftspligtige varer mellem medlemsstaterne til komité-proceduren. Det betyder blandt andet, at Punktafgiftskomiteén skal fastsætte detaljerede regler for, hvorledes udveksling af oplysninger om den stillede garanti skal foregå, hvorledes de kompetente myndigheder i afgangsmedlemsstaten skal underrettes og hvorledes oplysninger skal meddeles mellem myndighederne i medlemsstaterne. Ligeledes skal udvalget fastsætte reglerne for indsamling og udveksling af de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af stikprøvekontroller.

Punktafgiftskomiteén får også kompetence til at fastlægge reglerne for håndtering af oplysninger i forbindelse med uregelmæssigheder eller overtrædelser.

I forbindelse med ledsagedokumentet overgår reglerne for elektronisk fremsendelse af oplysninger, der er indeholdt i det nævnte dokument ligeledes til komitéproceduren.

Som en sidste ændring til cirkulationsdirektivet får komitéen kompetence til at angive reglerne for, hvorledes beregningsgrundlaget for punktafgiften skal angives og til at fastlægge proceduren for anmodning om afgiftsgodtgørelse.

4. Høring

Det oprindelige forslag har været sendt til høring hos Tobaksindustrien og Bryggeriforeningen, som begge i deres svar skriver, at de ikke har nogle bemærkninger til forslaget.

Ligeledes har både Europaparlamentet og Det Økonomiske og Sociale udvalg afgivet udtalelse om det oprindelige forslag.

5. Konsekvenser

Som det fremgår af det ovenfor beskrevne, angår de nye kompetencer til Punktafgiftskomitéen stort set kun reglerne for udveksling af oplysninger medlemsstaterne imellem. Det betyder, at komitéen øgede kompetence i forbindelse med cirkulationsdirektivet kun er af teknisk-administrativ karakter. De nye kompetencer påvirker derfor ikke på nogen måde de enkelte medlemsstaters fiskale kompetence. Disse ændringer er derimod med til at sikre, at udvekslingen af oplysninger mellem medlemslandene bliver mere ensartet og effektiv. Dette skulle, bl.a. som et led i bekæmpelsen af svig gøre det lettere i tide at spore svindel og andre uregelmæssigheder i forbindelse med forsendelserne af afgiftspligtige varer.

6. Tidligere forelæggelse i Europaudvalget

Den 18. september 1997 blev et grundnotat om punktet oversendt til Europaudvalget. Punktet har ikke tidligere været forelagt i Folketingets Europaudvalg.

5. kontorJ. nr. 5.98-221-33 =dG:\ECOFIN\011298\NSKSTMS OEM0103

Notat til Folketingets Europaudvalg den 27. november 1998 vedr. ECOFIN den 1.december 1998.

Dagsordenspunkt 1: Beskatning - Standardmomssats

Regler om standardmomssatsen blev indføjet i 6. momsdirektiv i 1992 forud for gennemførelse af det indre marked, jf. direktiv 92/111/EØF.

På daværende tidspunkt kunne der imidlertid kun skabes enighed om, at standardsatsen fra den 1. januar 1993 og indtil den 31. december 1996 ikke måtte være mindre end 15 pct. Kommissionen skulle herefter på baggrund af en rapport komme med et forslag for normalsatsen, der skal anvendes efter den 31. december 1996, jf. art. 12, stk. 3 i 6. momsdirektiv.

Med direktiv 96/95 EF blev denne bestemmelse forlænget frem til den 31. december 1998. Samtidig blev der optaget følgende erklæring i Rådets mødeprotokol:

"Medlemsstaterne forpligter sig til fra den 1. januar 1997 til den 31. december 1998 at bestræbe sig på så vidt muligt ikke at forøge det nuværende interval på 10 procentpoint over den laveste normalsats, der på nuværende tidspunkt anvendes i medlemsstaterne."

På nuværende tidspunkt foreligger der ikke noget nyt forslag fra Kommissionens side. Det forventes dog, at Kommissionen på ECOFIN vil orientere om et kommende forslag. Det skal tilføjes, at punktet kun sat på dagsordenen som et evt. punkt.

Oversigt over medlemslandenes momssatser:

Medlemslande Standard sats Reducerede satser
Belgien 21% 1,6 & 12% Danmark 25% - Tyskland 16% 7% Grækenland 18% 4 & 8% Spanien 16% 4 & 7% Frankrig 20,6% 2, 1 & 5,5% Irland 21% 0 & 12,5% Italien 20% 4 & 10% Luxembourg 15% 3, 6 & 12% Holland 17,5% 6% Østrig 20% 10 & 12% Portugal 17% 5 & 12% Finland 22% 8 & 17% Sverige 25% 6 & 12% England 17,5% 0 & 5%

5.kontorJ. nr. 5.98-221-31 =dG:\ECOFIN\011298\NSKMURGB OEM0103

Notat til Folketingets Europaudvalg den 27. november 1998 vedr. ECOFIN den 1.december 1998.

Dagsordenspunkt 1: Beskatning- Forlængelse af den midlertidige undtagelse fra rejsegodsreglerne for Tyskland og Østrig

Kommissionen har med KOM(1998)473 fremsat forslag om ændring af Rådets direktiv 94/4/EF af 14. februar 1994 (rejsegodsdirektivet for tredjelande) samt ændring af Rådets forordning (EF) nr. 355/94 af 14. februar 1994 (toldfritagelsesforordningen) om forlængelse af den midlertidige undtagelse for Tyskland og Østrig.

Efter de generelle rejsegodsregler kan privatrejsende, der kommer fra tredjelande told- og afgiftsfrit medtage varer, såfremt varernes samlede værdi ikke overstiger 175 ECU pr. person. Efter §§ 99 og 100 i toldbehandlingsbekendtgørelsen udgør den tilsvarende danske værdi 1.350 kr.

I 1994 var dette beløb blevet forhøjet fra 45 ECU (ca. 200 kr.) til 175 ECU. I forbindelse med denne forhøjelse, blev der indsat en særlig undtagelse for Tyskland til at anvende en lavere grænseværdi for afgiftsfritagelse for varer, der indføres af rejsende, der kommer ind på deres område via en landegrænse til andre lande end de andre medlemsstater og EFTA-landene eller som ankommer med skib i kystsejlad fra andre lande. Dvs rejsende fra lande som Tjekkiet, Ungarn, Polen etc.

Da Østrig tiltrådte Fællesskabet fik Østrig tilladelse til at anvende tilsvarende regler som Tyskland. Grænseværdien blev i den forbindelse sat til 75 ECU (ca. 560 kr.) for Tyskland og Østrig.

Baggrunden for denne undtagelse er, at der er meget store forskelle i priserne på deres nationale markeder og på de østeuropæiske nabomarkeder, og at der findes tax-frie butikker i umiddelbar nærhed af deres landegrænser op til disse lande.

Da baggrunden for undtagelsen fortsat eksisterer, har Kommissionen foreslået, at Tyskland og Østrig indtil 1. januar 2003 kan fortsætte med at anvende en lavere beløbsgrænse end grænsen på 175 ECU, men at den gældende grænse på 75 ECU pr. 1. januar 1999 skal sættes op til mindst 100 ECU (ca. 750 kr.) Hvorefter de to lande ved en gradvis forhøjelse den 1. januar 2003 skal være på niveau med den grænse der gælder i EU.

Europa Parlamentet har afgivet udtalelse den 20. oktober 1998.

Forslagene har ingen lovmæssige eller negative provenumæssige konsekvenser for Danmark.

Grundnotat blev oversendt til Europaudvalget september 1998.

Sagen har ikke tidligere været behandlet i Folketingets Europaudvalg.

Aktuelt notat til møde i Folketingets Europaudvalg 27. november 1998 vedrørende ECOFIN-rådsmøde den 1. december 1998

Dagsordenspunkt 2: Forberedelse af tredje fase af ØMU

1. Ekstern repræsentation af ØMU Det er endnu ikke helt klart, hvordan dette punkt kommer op på mødet den 1. december, da det forventes drøftet på mødet i ECOFIN den 23. november 1998.

Der vil derfor efterfølgende blive oversendt et supplerende notat om ekstern repræsentation af ØMU til Folketingets Europaudvalg i lyset af ECOFIN-mødet på mandag den 23. november 1998.

2. Styrkelse af det internationale finansielle system Afspejlende EU's rolle i verdensøkonomien og euroområdet øgede vægt i monetære spørgsmål vil den eksterne dimension af det økonomiske samarbejde blive opprioriteret. På ECOFIN-rådsmødet den

1. december vil der således være en drøftelse af en styrkelse af det internationale finansielle system i lyset af den økonomiske og finansielle krise.

Baggrund Den økonomiske og finansielle krises forløb viser, at den kun kan overkommes ved en vifte af initiativer, der sigter mod genopretning af sunde økonomiske politikker i de berørte lande og stærk international håndtering af krisen, herunder aktive bidrag fra det internationale samfund.

Sunde økonomiske politikker lægger grunden til bæredygtig vækst og øget beskæftigelse. Erfaringerne fra den nuværende krise må anvendes til at skabe en bedre kriseforebyggelse, der kan mindske risikoen for og dybden af fremtidige kriser. Det vil dog ikke være muligt fuldstændig at forhindre økonomiske og finansielle kriser i at opstå.

EU har en rolle at spille i håndteringen og inddæmning af den nuværende krise. EU's koordination af medlemslandenes økonomiske politik bidrager til, at EU fungerer som en økonomisk enhed. Det skaber et solidt grundlag for, at EU og dets medlemslande kan medvirke til krisens løsning ved at værne om stabilitet, bevare stærke valutaer og spille en aktiv rolle i hjælpen til kriserammede økonomier. EU kan samtidig medvirke i udformningen af tiltag til at styrke det internationale finansielle system med det formål at styrke forebyggelsen af kriser.

De mulige tiltag til bedre krisehåndtering og kriseforebyggelse blev drøftet under mødet i Den Internationale Valutafond i oktober 1998. Siden mødet i Den Internationale Valutafond er G-7 landene den 31. oktober 1998 kommet med en erklæring om at styrke håndteringen og forebyggelsen af økonomiske og finansielle kriser.

Håndtering af kriser Krisehåndteringen er blevet styrket ved en ny nødfacilitet i IMF for lande, som bliver truet af en international økonomisk og finansiell krise. Faciliteten skal kunne anvendes som et forebyggende værn, der i givet fald kan aktiveres hurtigt. Den nylige pakke til Brasilien gør netop brug af denne facilitet.

Selv om nødfaciliteten ikke indebærer yderligere midler til IMF og altså ikke er på linje med det nye, udvidede lånearrangement NAB (New Arrangements to Borrow), er den på to punkter et fremskridt. Dels er der muligheden for bilateral støtte i tilknytning til den nye kreditlinie samt deltagelse af den private sektor. Dels vil lånene kunne udbetales hurtigere, have kortere løbetid og bære højere rente end IMF's normale stand-by arrangementer.

Et yderligere element til en styrket krisehåndtering er en stærkere involvering af den private sektor. Der er behov for at etablere rammer for, at private kreditorer kan deltage i en koordineret gældsopløsning og -eftergivelse. Det bør ske sideløbende med de bilaterale forhandlinger i Paris-klubben og i forbindelse med IMF's assistance, herunder anvendelsen af nødfaciliteten.

G-7 har i den forbindelse opfordret IMF til at tage yderligere skridt til at øge långivningen til lande, der er i betalingsstandsning på udlandslån fra private kreditorer (det såkaldte "lending into arrears"). Formålet er at skabe tid og råderum til at inddrage private kreditorer i en velordnet og frivillig gældsopløsning. Forslaget kan øge tilskyndelsen til at fastholde sine investeringer i et land, der viser svaghestegn.

Forebyggelse af økonomiske og finansielle kriser En række tiltag kan på længere sigt styrke forebyggelsen af fremtidige kriser.

Styrket international rådgivning og overvågning Den internationale rådgivning og overvågning skal styrkes, herunder at IMF's løbende rådgivning og overvågning bliver effektiviseret. Fonden har iværksat en ekstern evaluering af sin rådgivning med henblik på, at den bliver mere effektiv. IMF overvejer også, hvordan man i højere grad kan anspore medlemslandenes beslutningstagere til at opfylde deres forpligtelser til at genoprette sunde økonomiske politikker.

Med hensyn til overvågningen, vil IMF øge sin overvågning af økonomier, som viser svaghestegn. Det kræver blandt andet bedre økonomiske data. Standarder og adfærdskodeks, som de internationale institutioner og medlemslandene kan forholde sig til, er også midler til større åbenhed i det internationale finansielle system.

I IMF er vedtaget adfærdskodeks, der fremmer gennemsigtighed omkring, hvordan det offentlige budget tilrettelægges og gennemføres, og gennemsigtighed i relationerne mellem offentlige institutioner og det private erhvervsliv. Det skyldes, at krisen viste et behov for klare relationer mellem virksomheder og mellem bank og virksomhed. Det foreslås, at IMF gennemgår anvendelsen af standarder og adfærdskodeks som et led i sine overvågning af medlemslandenes økonomier (artikel IV-konsultationer), og at IMF jævnligt udgiver en rapport om udviklingen på dette felt.

Det foreslås endvidere, at IMF, Verdensbanken og OECD samt andre internationale myndigheder, såsom BIS, arbejder tæt sammen i rådgivning af deres respektive medlemslande om anvendelsen af standarder og adfærdskodeks

Der opfordres samtidig til, at OECD færdiggør arbejdet omkring en adfærdskodeks for god forretningskultur ("good corporate governance") og, at den internationale komité omkring regnskabsførelse (International Accounting Standard Committee) færdiggør en række internationalt accepterede standarder for god regnskabsførelse i det tidlige forår 1999.

Styrket regulering og tilsyn med den finansielle sektor Et andet element er at styrke tilsynet med de finansielle institutioners risikostyring og sikkerhed. EU vil opfordre til at alle medlemmer af de internationale finansielle institutioner følger de alment accepterede standarder og at samarbejdet mellem de internationale finansielle institutioner og de nationale myndigheder styrkes.

I flere lande i Asien og i Rusland var der ikke ordentlige rammer for den finansielle sektor. Det har bidraget til at forværre krisen, fordi den finansielle sektor var skrøbelig og fordi risikobetonede kortsigtede investeringer blev utilstrækkeligt begrænset af tilsyn og lovgivning. På baggrund af de ikke særlig gode erfaringer i Asien er der også behov for at styrke regnskabsførelse, indberetningspligt og offentliggørelser for de finansielle institutioner.

I EU er der bred enighed om, at der bør være overvågning af de finansielle institutioner i alle finansielle centre, inklusiv off-shore centre. Det gælder ikke kun almindelige institutionelle investorer, men også de såkaldte "hedge funds". I det omfang et land ikke etablerer et effektivt finanstillsyn kunne man opnå en bedre kontrol med sådanne fonde ved, at de finansielle institutioner som låner til fondene skal have en høj risikovægtning for lånene. Det er en markedsbaseret løsning.

Centralbankernes samarbejdsorganisation BIS (Bank for International Settlements) opfordres til i samarbejde med nationale myndigheder og internationale finansielle institutioner undersøge spørgsmålet om offentliggørelse af data vedrørende private kapitalbevægelser, herunder institutionelle investorer.

Gradvise og velordnede kapitalliberaliseringer Et tredje element er, at kapitalliberaliseringer skal være gradvise og velordnede. Der er bred enighed om, at finansielle liberaliseringer bidrager positivt til vækst og beskæftigelse. Det foreslås, at IMF og Verdensbanken i fællesskab udarbejder en køreplan for det enkelte medlemslands forberedelse og trinvis overgang til frie kapitalbevægelser.

Frie kapitalbevægelser indeholder nogle af de samme fordele som fri handel, det vil sige effektiv udnyttelse af (kapital) ressourcer og derved højere investeringsniveau. Adgangen til udenlandsk kapital var en af grundene til årtier med mange nye investeringer og høje vækstrater i Asien. Tilsvarende har de central- og østeuropæiske lande draget fordel af udenlandske investeringer i deres omstillingsproces.

Krisen har samtidig understreget, at såfremt landene ikke har et tilstrækkeligt sundt økonomisk grundlag, herunder forsvarligt tilsyn med de finansielle institutter, så kan for hurtig åbning af de finansielle markeder give problemer. I visse asiatiske lande var fremgangsmåden i kapitalliberaliseringer ikke balanceret nok og i Rusland har udviklingen vist, at der ikke blev gennemført tilstrækkelige reformer.

Yderligere overvejelser Det bliver blandt EU's medlemslande tillagt betydning at udviklingslandes valg af valutakurspolitik sker i lyset af deres udvikling og konkurrenceevne. Flydende valutakurser kan medvirke til ustabilitet i udviklingslandenes udvikling. Euroen vil i fremtiden kunne fungere som referencepunkt for udviklingslandenes valutapolitik.

Ligeledes er det vigtigt at undgå overdreven ustabilitet imellem hovedvalutaerne i det internationale finansielle system, hvilket samordning af de makroøkonomiske politikker i videst mulig udstrækning skal medvirke til at undgå.

Europa er den største bidrager af officiel udviklingsbistand og spiller derved en stor rolle for strukturelle og sociale reformer i udviklingslandene. Et tilstrækkeligt niveau for udviklingsbistanden og initiativer fra de internationale finansielle institutioner, såsom gældslettelsesprogrammet HIPC og den udvidede strukturudviklingsfacilitet ESAF, er af betydning for landenes økonomiske og sociale udvikling.

Verdensbanken og de multilaterale udviklingsbanker må gøre mere til at styrke udviklingen af medlemslandenes infrastruktur og må have større opmærksomhed omkring de sociale konsekvenser for de svageste grupper i samfundet af krisen. Herunder opfordres Verdensbanken til at udarbejde en adfærdskodeks for gode socialpolitikker og oprette en nødfacilitet, som fokuserer sin indsats på at imødegå de negative konsekvenser på de svageste grupper af en økonomisk og finansiell krise.

Der er endvidere behov for at vurdere behovet for en styrkelse af IMF's Interimskomité med henblik på at styrke den internationale koordination. En større inddragelse af andre internationale organisationer, såsom Verdensbanken og BIS, i forbindelse med forberedelse af møderne i Interimskomitéen kunne også bidrage til at styrke den internationale koordination.

Forelæggelse i Folketingets Europaudvalg Spørgsmålet om reformer af det internationale finansielle system er berørt i de to notater "Den globale økonomiske situation og EU's rolle" og "Mødet i Den Internationale Valutafonds Interimskomité den 4. oktober 1998" tilstillet Folketingets Europaudvalg den 20. oktober 1998.

3. Behov for statistisk information i ØMU En arbejdsgruppe under Den Monetære Komité har udarbejdet en rapport om informationsbehovet i ØMU'ens tredje fase.

Effektiv overvågning og koordination af økonomiske politikker er af afgørende betydning for et velfungerende indre marked og ØMU. Til det formål har beslutningstagerne behov for omfattende informationer og økonomiske statistikker, som man kan træffes beslutningerne på grundlag af.

På denne baggrund fik arbejdsgruppen til opgave, at undersøge:

- informationskravene i lyset af behovet for koordination af den økonomiske politik i 3. fase, samt
- hvilke handlinger, som er nødvendige for at fremskaffe denne information.

Rapporten anbefaler især, at:

- Det anbefales, at der arbejdes hurtigt med at etablere kvartalvise nationalregnskaber og kvartalsvise statistikker, som dækker offentlige finanser og arbejdsmarkedet.
- Det samme gælder betalingsbalance- og handelsstatistik, idet det ville være nyttigt, hvis der skete en genvurdering af

prioriteterne med hensyn til detaljeringsniveau, hyppighed og kvalitet.

- Der bør gives høj prioritet til statistikker for offentlige finanser. Målet er produktion af kvartalsvise nationalregnskabsopgørelser og finansielle konti for hele den offentlige sektor. Disse statistikker ventes tidligst færdige i 2001.
- Medlemslandene bør fremskynde iværksættelsen af kontinuerte arbejdskraftundersøgelser på kvartalsbasis og være klar med disse senest i år 2000.
- Rådsfordningen af 19. maj 1998 vedrørende kortsigtede statistikker inden for fremstillingserhverv, bygge- og anlæg og detailomsætning bør iværksættes hurtigt og fuldt ud i år 2001. Derfor bør landenes undtagelser fra rådsfordningen revurderes.
- Data for betalingsbalance og handel inden for euro-området skal vurderes i lyset af 3. fases start. Det eksisterende intrastat-system bør forenkles og andre besparende metoder overvejes til at producere passende statistik.
- Offentliggørelsen af statistikkerne bør ske hurtigt på forud fastsatte tidspunkter både nationalt og EU-niveau og hovedleverandørerne bør garantere for elektronisk adgang og fordeling af data til alle brugere.
- Der skal sikres tilstrækkelige ressourcer til arbejdet med forbedringen af statistikkerne og lovgrundlag for arbejdet
- Gruppen foreslår, at fremskridtene skal vurderes i efteråret 1999.

Forelæggelse i Folketingets Europaudvalg Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

4. Status for Den Økonomiske og Finansielle Komité

I henhold til traktatens artikel 109 C, stk. 2, oprettes ved starten af tredje fase en Økonomisk og Finansiell Komité, og Den Monetære Komité opløses. På denne baggrund har Kommissionen fremsendt et forslag til en rådsafgørelse, der fastlægger de nærmere bestemmelser for sammensætningen af den nye komité. Komitéens opgaver er allerede fastlagt i traktatens artikel 109 C.

Kommissionens forslag går ud på, at medlemslandene, Kommissionen og ECB hver skal udpege to medlemmer af komitéen. Bortset fra ECB's medlemskab svarer reglerne til dem, der i dag gælder for Den Monetære Komité. Komitéens medlemmer og suppleanter udvælges blandt eksperter med særlig kompetence på det økonomiske og finansielle område. De medlemmer, der udpeges af medlemslandene, udvælges blandt højtstående embedsmænd i administrationen og centralbanken.

Forelæggelse i Folketingets Europaudvalg Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 24. april 1998 til forhandlingsoplæg samt den 20. november til orientering.

5. Fastlæggelse af omregningskurserne mellem euroen og valutaerne i de medlemslande, der indfører euroen:

Procedure og udkast til forordning Den 2. maj besluttede Rådet i sin sammensætning af stats- og regeringschefer, at Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Luxemborg, Holland, Østrig, Portugal og Finland deltager i tredje fase af ØMU fra den 1. januar 1999 med den fælles valuta, euro.

Når euroen introduceres den 1. januar 1999, skal den erstatte ECU'en i forholdet 1:1. De nationale valutaer ophører med at eksistere som selvstændige valutaer og bliver underopdelinger af euroen. Dette er fastlagt i forordningerne "Om visse bestemmelser vedrørende indførelsen af euroen" vedtaget den 17. juni 1997 og "Om indførelsen af euroen" vedtaget den 3. maj 1998. Forordningerne fastlægger endvidere blandt andet, hvorledes omregningen mellem de deltagende landes valutaer og euro skal foregå, herunder afrunding, antal betydende cifre, metoder mv.

I henhold til Maastricht-Traktatens artikel 109L(4) fastsætter Rådet på datoen for indledningen af tredje fase de omregningskurser, som vil gælde mellem euro og de deltagende landes valutaer.

På den baggrund er der nu fremkommet et foreløbigt forslag til Rådsforordning om omregningskurserne mellem euroen og euro-landenes valutaer.

Forordningen består af to artikler.

Artikel 1 vil indeholde de faste omregningskurser mellem euroen og de deltagende medlemslandes valutaer. De omregningskurser, der rent faktisk bliver gældende, vil blive beregnet, når markederne lukker den 31. december 1998. De kendes endnu ikke, idet de udregnes på baggrund af den etablerede procedure for udregning af daglige, officielle ECU-kurser for de deltagende medlemslande. Omregningskurserne vil indeholde 6 betydende cifre og kun være defineret i forhold til euroen - ikke bilateralt landene imellem.

Artikel 2 påpeger, at forordningen træder i kraft den 1. januar 1999. Der er enighed om, at forordningen vil blive offentliggjort så hurtigt som muligt den 1. januar 1999, så den finansielle sektor og virksomhederne kan nå at forberede sig inden markederne åbner den 4. januar 1999.

Danmark er ikke omfattet af denne forordning, da Danmark ikke deltager i euroen. Desuden pålægger forordningen ingen nye forpligtelser for Danmark. Forordningen fastlægger imidlertid de omregningskurser, der refereres til i Rådets forordning "Om visse bestemmelser vedrørende indførelsen af euroen", som Danmark er omfattet af.

Forelæggelse i Folketingets Europaudvalg Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

<<TEKST UDELAGT - BILAGET I FULD TEKST KAN REKVIRERES>>

UDENRIGSMINISTERIET

N.1, j.nr. 400.A.19 Nordgruppen Den 20. november 1998 OEM0103

N O T A T

Møde i Folketingets Europaudvalg den 27. november 1998.

Rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 1. december 1998.

Dagsordenspunkt: Dagsorden 2000.

Rapport til Det Europæiske Råd i Wien.

1. På rådsmødet den 1. december 1998 ventes en drøftelse af Rådets (økonomi- og finansministre) rapport til Det Europæiske Råd i Wien den 11.-12. december 1998. Et udkast til rapporten foreligger endnu ikke, men drøftelserne vedr. Dagsorden 2000 på rådsmødet (økonomi- og finansministre) den 23. november 1998 ventes at udstikke rammerne for rapporten. I lyset heraf kan der blive udarbejdet et supplerende notat til Folketingets Europaudvalg.

2. Drøftelserne på rådsmødet den 23. november 1998 forventes at omhandle udgifterne til den fælles landbrugspolitik, udgifterne til strukturfondene samt budgetdisciplin, herunder det samlede udgiftsniveau i 2000 og den årlige stigningstakt i perioden 2000-2006. For så vidt angår Kommissionens rapport om EU's finansiering forventes en drøftelse af de tre optioner i rapporten; overgang til BNI-baseret finansiering kombineret med en udfasning af Storbritanniens kompensationsordning, en generel korrektionsmekanisme samt delvis national medfinansiering af landbrugspolitikken.

3. Folketingets Europaudvalg har senest modtaget aktuelt notat om sagen forud for rådsmødet (økonomi- og finansministre) den 23. november 1998 og forud for rådsmødet (udenrigsministre) den 9.-10. november 1998. Herudover har Folketingets Europaudvalg modtaget et notat af 19. oktober 1998 om Kommissionens rapport om EU's finansiering samt et notat af 3. april 1998 om oversigt over Kommissionens konkrete forslag og dokumenter vedr. Dagsorden 2000. Endelig er der oversendt grundnotat den 6. april 1998 om Kommissionens meddelelse vedr. forslag til årlige finansielle overslag (udgiftslofter) for EU's budget for perioden år 2000-2006.

N.1, den 20. november 1998

Dagsordenspunkt 4: Dagsorden 2000 Finansiell støtte inden for transeuropæiske netværk

1. Baggrund

Kommissionen fremsatte den 18. marts 1998 et forslag (KOM (1998)

172) til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning nr. 2236/95 vedrørende retningslinjer for finansiell støtte til etablering af transeuropæiske netværk (TEN).

Forslagets retsgrundlag er Maastrichttraktatens (TEU) artikel 129D. Forslaget skal vedtages efter samarbejdsproceduren (artikel 189C i

TEU), men vedtages forordningen efter ikrafttrædelsen af Amsterdamtraktaten vil det være nødvendigt at ændre beslutningsproceduren til fælles beslutningstagen (artikel 189B i TEU).

Forordningen revideres nu, da den gældende forordning (EØF nr. 2236/95) forudsætter en revision i 1999 på basis af de erfaringer, der er indhøstet siden 1995. Herudover er der et tidsmæssigt sammenfald med forslagene på struktur- og samhørighedsfondenes område samt om skabelsen af et strukturpolitisk før-tiltrædelsesinstrument (IPSA). Forslaget indgår således i Dagsorden 2000, og forvaltningen af TEN-støtten foreslås ændret efter "SEM 2000"-principperne om finansiell styring, evaluering og løbende opfølgning.

2. Formål og indhold

EU prioriterer udviklingen af transeuropæiske netværk (TEN). Betydningen anerkendtes første gang i Maastrichttraktaten, idet der blev indføjet et særligt afsnit om TEN. Herefter pegede Kommissionen i Hvidbogen fra 1993 på TEN som et nøgleinstrument til fremme af vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse. For nylig er deres betydning og højt prioriterede stilling blevet bekræftet i Dagsorden 2000, idet det her understreges, at TEN både har fremmet en bæredygtig udvikling i Det Indre Marked og styrker den interne samhørighed i EU, incl. de kommende medlemslande i Øst- og Centraleuropa.

Vedtagelse af en ny finansiel forordning vil bidrage til videreførelse af den økonomiske støtte til TEN-projekter i perioden 2000-2006. Set i lyset af de hidtige erfaringer foreslår Kommissionen, at den reviderede finansielle forordning skal give ændrede muligheder for økonomisk støtte på navnlig tre punkter:

Der skal være mulighed for, at Kommissionen giver tilsagn til visse projekter om et samlet flerårigt økonomisk støtteprogram. De flerårige indikative budgetter kan være en forudsætning for, at langsigtede infrastrukturprojekter overhovedet sættes i værk. Der ændres dog ikke ved det forhold, at der hvert år skal opnås tilslutning til årets betalingsbevillinger.

Der skal være mulighed for, at Kommissionen i særligt begrundede tilfælde kan yde økonomisk støtte på op til 20% af anlægsinvesteringen (mod det nuværende loft på 10%). Særlige projekter kan i denne sammenhæng være grænseoverskridende forbindelser, der forbinder netværk i to eller flere medlemsstater, herunder projekter med vigtige miljømæssige dimensioner.

For at forøge muligheden for at bidrage til finansieringsløsninger af investeringer i det transeuropæiske netværk organiseret i form af offentlig-private partnerskaber eller som rent privatorganiserede investeringer foreslår Kommissionen:

at der skal gives adgang til at bidrage med risikovillig indskudskapital til investeringsfonde eller tilsvarende, der har som formål at skaffe risikovillig kapital til transeuropæiske netprojekter. at der skal gives adgang til at yde tilskud i form af ansvarlig indskudskapital i forbindelse med brugerfinansierede infrastrukturprojekter, der er organiseret som private selskaber Inden for rammerne af de tre sektorer under transeuropæiske net arbejder Kommissionen på at opstille specifikke indikatorer til evaluering af programmernes virkninger. Det er hensigten, at denne generelle evaluering senere skal supplere den løbende overvågning og evaluering, de enkelte projekter er underkastet.

I bemærkningerne til forslaget angives det ydermere, at den fremtidige udvidelse af EU vil nødvendiggøre en yderligere ændring af forordningen. Den **finansielle ramme** for 1995 til 1999 var på 2.345 MECU. I Kommissionens forslag lægges der i den syvårige periode fra år 2000 til år 2006 op til en finansiel ramme på 5.500 MECU, hvor transportsektoren fortsat vejer tungest jvf. nedenfor. Den forudsete geografiske koncentration af strukturfondsmidlerne fra flere til færre områder vil betyde, at TEN-projekter i udfasede områder vil være henvist til den finansielle ramme under TEN. Omvendt burde den udvidede ramme generelt i højere grad åbne op for støtte til projekter udover de 14 højt prioriterede projekter, som Det Europæiske Råd udpegede på mødet i Essen i december 1996. TEN-midlerne ydes til projekter inden for følgende sektorer: **Transport** (4.992 MECU) - I lighed med indeværende periode foreslås det, at en stor del af støtten indenfor området fortsat ydes til de 14 højt prioriterede projekter. I den nuværende fase (1995-99) er der hovedsageligt tale om projekter af forberedende karakter, hvorimod de projekter, der forventes finansieret i den kommende fase, i højere grad vil have karakter af egentligt byggeri. Eksempler på TEN-projekter inden for transport er etablering og udbygning af banestrækninger til høj hastighed, blandt andet PBKAL-projektet (højhastighedsbanen Paris-Bruxelles-Köln/Frankfurt-Amsterdam-London), skibssikkerhed i Finland og miljøundersøgelser af den faste forbindelse over Øresund. Øresundsforbindelsen, der er blandt de højt prioriterede projekter, forventes i øvrigt at modtage i størrelsesordenen 115 MECU i perioden 1995-99 fordelt på studier og rentestøtte til lån optaget med henblik på at finansiere anlægsinvesteringer. **Telekommunikation** (328 MECU) - Projekter på dette område er udviklingsprægede (studie- og pilotprojekter) end egentlig opbygning af fysisk infrastruktur. Eksempler på TEN-projekter inden for telekommunikationsområdet er internetbaserede løsninger, satellitbaserede systemer og mobilkommunikation. **Energi** (180 MECU) - Færdiggørelse af studier og indledning af egentligt byggeri vil stå centralt inden for dette område i kommende periode. Eksempler på energiprojekter er elektricitets- og naturgasnetværk.

3. Danske erfaringer med TEN på transportområdet Der er i årene 1995-98 givet TEN-støtte til en række danske projekter på transportområdet. Den samlede støttetildeling i form af forpligtelsesbevillinger udgør i perioden et beløb på ca. 65 millioner ECU, hvoraf Øresundsprojektet (danske landanlæg og den danske andel af kyst-til-kyst forbindelsen) udgør de 52 millioner ECU. Den samlede støttetildeling til den danske andel af de igangværende undersøgelser vedrørende eventuel etablering af en fast Femer Bælt forbindelse vil udgøre et beløb i størrelsesordenen 3,5 millioner ECU. Støtten til især studier i forbindelse med infrastrukturprojekter på transportområdet - hvor den finansielle forordning giver mulighed for at støtte med 50% af udgifterne, - har muliggjort forbedrede tekniske, miljømæssige og finansielle undersøgelser. Generelt er det dog vurderingen, at støtten set i et europæisk perspektiv, gives til for mange enkeltprojekter, hvorved mulighederne for styring og kontrol, som kunne opnås ved en større grad af koncentration på store eller særligt vigtige projekter, ikke altid er tilfredsstillende. Samtidig er det erfaringen, at visse projekter tidsmæssigt har opnået tilsagn om støtte, hvor planlægningsfasen ikke i fornødent grad har dokumenteret de

samfundsmæssige gevinster såvel som den finansielle pakke, der ligger til grund for at tildele projektet støtte fra fællesskabet. Danmark vil fortsat arbejde for, at budgetmidlerne prioriteres således, at baneprojekter tilgodeses. Dette betyder blandt andet, at den for det samlede europæiske net anerkendte vigtighed af et moderniseret og udbygget dansk banenet efter alt at dømme fortsat vil kunne opnå støtte.

4. Gældende danske regler Der er ingen danske regler på området.

5. Høring Forlaget sendes til høring i specialudvalget for økonomisk politik, og høringen afsluttedes ved udgangen af oktober 1998.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser Der forventes ingen direkte lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser af forslaget. Det er for nærværende ikke muligt at give et skøn over de samfundsøkonomiske konsekvenser. Afhængig af støttens omfang må der dog forventes en positiv effekt på beskæftigelsen. Der er oversendt et grundnotat om sagen til Folketingets Europaudvalg dateret den 16. juni 1998, og der er oversendt et identisk aktuelt notat - med en mindre ændring vedrørende høring - i forbindelse med mødet i Folketingets Europa-udvalg den 20. november 1998 vedrørende ECOFIN den 23. november 1998.

Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg den 27. november 1998

Dagordenspunkt 5: Beskæftigelse

Det ventes, at der under dette punkt vil være en drøftelse af forberedelsen af det fælles rådmøde mellem Arbejds- og Socialministrene og ECOFIN senere samme dag. På fælles rådsmødet vil der ske en udveksling af synspunkter vedrørende den fælles rapport om beskæftigelse samt Kommissionens forslag til retningslinier for beskæftigelsen for 1999.

Det er forventningen, at der til brug for drøftelserne på det fælles rådsmøde vil foreligge en fælles udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget (ELC) og Den Økonomisk Politiske Komité (EPC).

Fællesmødet har til formål at opnå enighed mellem ECOFIN-ministrene og social- og arbejdsministrene om en udtalelse om den fælles beskæftigelsesrapport og forslaget til retningslinier for beskæftigelse for 1999, der herefter vil kunne blive sendt til Det Europæiske Råd i Wien den 11.-12. december 1998.

Sagen vedrørende den fælles rapport har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 23. oktober 1998, 13. november 1998 samt den 20. november 1998. Kommissionens forslag til retningslinier for beskæftigelsen har været forelagt til forhandlingsoplæg den 13. november 1998 samt til orientering den 23. oktober og 20. november 1998.

(Løbenr. 3765)